

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. I. Maxim)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarol-DD” împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Parascovia Grabco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tarol-DD”, intervenient accesoriu Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă” cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 01 iulie 2014, Parascovia Grabco a depus o cerere de chemare în împotriva SRL “Tarol-DD” solicitând inițial încasarea prejudiciului material efectiv cauzat în mărime de 47580 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la data de 14 ianuarie 2014 a coborât pe scările magazinului de produse cosmetice și mărfuri de uz casnic, ce aparține SRL “Tarol-DD”, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73, pentru a face cumpărături.

Menționează că, scările de la intrarea în magazin nu erau aranjate și asigurate în modul corespunzător, erau umede și alunecoase, fiind amplasate destul de abrupt și fără nici un suport pentru susținere. În rezultat, a căzut și s-a accidentat grav. Angajații magazinului au apelat serviciul medical de urgență „903” și a fost transportată la Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă”.

Declară că, în rezultatul controlului efectuat, a fost diagnosticată cu „fractura colului femural stâng Garden III”. Iar, la data de 18 ianuarie 2014, în mod de urgență, a fost supusă mai multor intervenții chirurgicale, indicate în fișa medicală, extrasul din fișa- procesul-verbal și confirmarea eliberată de Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă”.

Susține că, după externare, începând cu 28 ianuarie 2014 până în prezent, la indicația medicilor, urmează tratament la domiciliul, fiind permanent necesară prezența unei persoane (sora medicală), care supraveghează respectarea

tratamentului necesar și să o ajute zilnic la îngrijirea fizică.

Indică că, în rezultat accidentului, traumelor suportate, intervențiilor chirurgicale suportate, i-au fost cauzate suferințe morale enorme.

Remarcă că, i-a fost cauzată o tulburare psihică (emoțională) după ce a aflat despre diagnosticul nominalizat, șansele de reabilitare, posibilele urmări grave, luând în considerare și vârstă, probabilitatea de a rămâne cu sechele în rezultatul unor astfel de traume.

Afirmă că, pe lângă prejudiciul moral, fizic și psihic, a suportat, ca urmare a spitalizării, intervențiilor chirurgicale, tratamentului prescris, inclusiv medicamentelor urmate, recuperării sale și a cheltuielilor eferente tratamentului, prejudiciul material efectiv în mărime de 47580 lei, constituit din: intervențiile chirurgicale - 45494 lei; tratament (recuperarea), medicamente, precum și alte cheltuieli - 2086 lei.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, a expediat la data de 14 martie 2014 SRL „Tarol- DD” o reclamație, solicitând compensarea, în termen de 14 zile de la recepționarea acesteia, a prejudiciului material efectiv cauzat în mărime de 53329 lei, care însă, a rămas fără răspuns.

Specifică că, conform reglementărilor în vigoare, este obligatoriu dotarea scărilor cu balustradă. În aceste condiții, consideră că este evident că SRL „Tarol-DD” nu a respectat cerințele normative în construcție în vigoare. Astfel, în rezultatul încălcărilor prevederilor legislației Republicii Moldova, i-a fost cauzat prejudiciul material menționat.

La data de 26 ianuarie 2015, Parscovia Grabco a depus o cerere suplimentară, solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

Prin încheierea protocolară din 26 mai 2015 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Instituția Medico-Sanitară Publică „Institutul de Medicină Urgentă”.

Prin hotărârea din 29 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău s-a admis parțial acțiunea depusă de Parascovia Grabco și s-a încasat din contul SRL “Tarol- DD” în beneficiul Parascoviei Grabco suma de 47580 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 20000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; s-a încasat de la SRL „Tarol - DD” în beneficiul statului suma de 2027,40 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Tarol-DD” și s-a menținut hotărârea din 29 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău.

La data de 12 septembrie 2016, SRL „Tarol-DD” a declarat recurs împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 29 ianuarie 2016 a judecătoriei Centru, mun.Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cerințelor înaintate.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat normele de drept material la judecarea pricinii, părțitor și subiectiv au analizat și apreciat ca pertinente numai argumentele aduse în favoarea sa de către reclamanta/intimată Parascovia Grabco, fără a combate contraargumentele bazate pe legea materială și situația de fapt a părții oponente.

Remarcă că, instanța de apel în motivarea deciziei sale a constatat că prima instanța a emis o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator

administrat, a determinat corect raportul juridic dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin, probelor prezentate a fost dată o apreciere completă, obiectiva și sub toate aspectele, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Relevă că, ambele instanțe se axează pe argumentele intimatei Parascovia Grabco și anume că conform prevederilor pct.1.91 din СНиП - 2.08.02-89, „Clădiri și construcții publice”, este obligatoriu ca scările să fie dotate cu balustrada, însă nu combate argumentele aduse conform prevederilor pct.1.97, pct. 1.98 СНиП, care stabilesc că scările către demisoluri și subsoluri urmează a fi dotate cu pereți portanți laterali pentru securitate antiincendiară după cum și sunt construiți.

Consideră că, răspunderea civilă delictuală ia naștere ca urmare a încălcării unei obligații, încălcări, prin care s-a adus o atingere unui drept subiectiv al unei persoane. În materia răspunderii civile delictuale culpa autorului prejudiciului trebuie să fie dovedită de către cel păgubit. Prejudiciul cauzat altuia trebuie să fie consecința faptei ilicite, iar lipsa balustradei când aceasta nu este prevăzută conform normelor СНиП pct. 1.97, pct. 1.98., nu poate angaja răspunderea delictuală.

Sușine că, nu au fost luate în considerare declarațiile martorilor care au declarat că intimata Parascovia Grabco se grăbea, că ambele mâini erau ocupate cu sacoșe, a căzut pe podest, scările se află în interior, afară era zăpadă, scările din interior au fost amenajate cu gresie cu linii încrustate pentru antiderapare.

Opinează că, instanța de fond putea dispune angajarea unei răspunderi cu încasarea prejudiciului material și moral în cazul când această faptă era constatată, la caz, printr-un act al unei instituții de resort cum ar fi Inspecția de Stat în Construcții, constatării unui specialist în domeniu, expertize și nu evaluarea prejudiciului produs din imprudență, constatat de către instanță.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 16 iunie 2016, iar SRL „Tarol-DD” a declarat recurs la data de 12 septembrie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 01 iulie 2016 (f.d.182), însă, SRL „Tarol-DD” a recepționat-o la data de 12 iulie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.195a).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat la data de 12 septembrie 2016 de către SRL “Tarol-DD” împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL “Tarol-DD”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL "Tarol-DD" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL "Tarol-DD".

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată “Tarol-DD” împotriva deciziei din 16 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău. Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală